

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Nălucă este“

(Matei 14—26).

Dela răsărit o rază luminoasă prevestea sosirea dimineții. Globul luminos al soarelui încă nu a ajuns să fie văzut ridicându-se pe orizont și întunecul stăpâna valurile mării Ghenizaretului. Totul dormea numai ucenicii lui Isus munceau din greu cârmuind corabia învăluită de valuri, „căci era potrivit vântul. Apele sbuciuite de vânturi se adunau în valuri, ca apoi să se spargă urnindu-se cu mare sgomot și biata corabie gemea în neîncetatul atac al lor. Ucenicii îngândurați cu frunțile încrețite priveau, iar din inimile lor rugăciunile de salvare se înălțau către ceruri.

În aceste momente grele văzându-l pe Domnul cum se apropie umblând pe valurile mării s'au turburat zicând: „Nălucă este“. Și a trebuit să le dea asigurare Domnul zicând: „Eu sunt“.

Și nici aceasta asigurare nu le-a dat deplină liniște nevrând să creadă că Domnul este.

De câte ori având vânt

protivnic în mijlocul valurilor vieții, corabia noastră geme de dureri, de decepție, de necazuri! De câte ori soluțiile fericite în împrejurări grele sunt atribuite întâmplării, puterii noastre de existență. De câte ori nu vrem să cunoaștem că Hristos este în mijlocul nostru venind să tămăduiască durerea și neputința omenească.

Nu este nălucă, ci realitate! Nu este o minciună izvorâtă din fantazie, în pronia cerească plutește asupra noastră; că puterea lui Dumnezeu cârmuiește toate, că și cele mai mici lucruri se fac cu voirea lui Dumnezeu.

„Cutezați eu sunt nu vă temeți“ răspunde Isus celor intimidați cutezați, ca să ne arete, că în viața viitorul trebuie să-l privim cu încredere, curaj și fără frică. „Nu vă temeți“ căci „Eu sunt“ cu voi, nu o nălucă, în realitatea prezenței lui Dumnezeu.

Numai ochii întunecați nu-l văd pe Dumnezeu. Ochii cari se închid în fața luminii ca să nu pătrundă la ei.

Ochii, cari nu îndrăsnesc a se deschide de frică nu pot să primească razele luminii divine.

Orbul este bolnav. Dar este și mai bolnav, dacă temându-se de vedenia morții, pe patul durerii și al boalei socotește că, tainicul Hristos ascuns în pâine și în vin este „o nălucă“ și nu o realitate mângâitoare.

Nu este „o nălucă“ taina altarului, ci Hristos biruitorul, dăător de îndrăzneală, de curaj vital, aducător de liniște în valurile de sbucium ridicate de furtuni protivnice.

„Nu vă temeți“ căci „Eu sunt“ numai să credeți. „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești“. (Mat. 14—33).

Se vede, că în biserica ortodoxă sfinții cresc ca ciupercile. După sfântul din Maglavit, „Moșul“ a apărut în comuna Gura-Vulcâni din ținutul Dâmboviței. De aceasta dată femeia Maria Oprea are norocul, de a putea sta la taifas cu „Moșul“, care azi se pretinde a fi nu însuși Dumnezeu, ci trimisul lui: sf. Ilie. Cum concurența este mare, sfântul din Maglavit la toamnă, după cules, va veni să viziteze „locul sfânt“ dela Gura-Vulcâni.

În numărul nostru viitor ne vom ocupa mai de aproape de aceasta nouă „minune“.

Misiuni sfinte

în comuna Coruia jud. Satu-Mare.

În aceste timpuri, când satana și fiii lui caută să distrugă temelia credinței și moralei, se găsesc încă oameni, în a căror suflet palpită dorința de a raduce masele populare la sanctuarul credinței, aprinzând în sufletele oamenilor focul iubirii lui Dumnezeu. Prin insistența și munca a unor persoane de acest fel, comuna noastră a fost invrednicită cu câteva zile de pie și duioasă reculegere sufletească.

Părintele local Dl Gh. Gălățuș cu mult zel a obținut și pregătit pentru comuna Coruia „Misiuni sfinte” în 5—9 August c.

Aducătorul cuvântului Mântuitorului, aprinzătorul făcliei mântuitoare, ridicătorul sufletelor credincioșilor coruieni spre cele mai nobile perspective de viață în viitor, misionarul nostru a fost Sf. Sa Părintele profesor Berinde din Satu-Mare. Predicile Sf. Sale pe care le ținea în fiecare zi în cadrele Sf. Liturghii, la vecernie și seara la Paraclis, în plus apoi câte o predică specială cu subiecte potrivite pentru bărbați, femei și tineret, rostite cu atâta zel și măiestrie, inspirate de cea mai sfântă dragoste creștinească, storceau lacrimi de pocăință și-au făcut, ca dela început bisericuța de lemn să fie ne'ncăpătoare, chiar în zile de lucru. Toată suflarea coruiană, cum și mulțime de popor din satele

vecine în frunte cu intelectualii a venit să se adapă la isvorul viu de mântuire.

Părinții preoți Buteanu dela Săcălașeni, Păr. S. Târnoveanu din Coaș și Păr. Moiş din Culcea au dat binevoitorul lor concurs la mărturisiri și oficierea sf. slujbe.

De remarcat este legătura sufletească dintre părintele local și inv. T. Mare, I. Dredeanu și D. Pop cari în tot timpul pregătirii și în desfășurarea sf. misiuni au dat concursul lor.

Pioasă și adâncă impresie a făcut în inimile credincioșilor parastesul oficiat penru morți Sâmbătă seara la mormintele din țintirim, frumos împodobite cu flori și lumânări. Duminecă Sf. liturghie a fost oficiată de Păr. Berinde, Buteanu, Târnoveanu, Gălățuș și V. Pop diacon. Din cauza numărului imens de credincioși sf. Liturghie s'a oficiat sub cerul liber. În după masa zilei s'a constituit „Reuniunea Mariană”, rămânând pentru Luni cuvântul de rămas bun al Sf. Sale Păr. prof. Berinde, la care întreg poporul a răspuns cu lacrimi de mulțumire, dovedindu-se astfel, că râvna Sf. Sale a adus deja roadă bună în suflete. Tot ca un semn de mulțumire pentru părintele misionar au fost și cuminecările cari în comuna noastră cu 850 de locuitor trec cu mult de 600.

Părintele local mulțumește apoi Sf. sale pentru că n'a cruțat obosială și a inspirat gânduri de reinviere sufletească, credincioșilor coruieni.

La plecarea Păr. Misionar, poporul cu procesiune și cântări l-au petrecut până la marginea comunei, unde-i aduce ultimul salut inv. Pop.

Ceeace am văzut în Coruia a fost ceva peste așteptările celor ce vre'odată au trecut sau trăit la noi, Convinși că „Nimic nu folosește omului de va câștiga lumea toată, iar sufletul și-l va pierde”, urăm Sf. Sale Păr. profesor Berinde ca și în viitor să samene sămânța mântuirii și focul iubirii lui Isus Christos Dumnezeu și în sufletele creștinilor din alte părți.

Unul din cei de față.

Francmasoneria

e de origine... jidovească.

În cele două articole mai recente, publicate în această revistă, am arătat care este morala și scopul Francmasoneriei. Am putea rezuma ambele articole în următoarea frază lapidară: *Morala Francmasoneriei este aceea a Talmudului și Kabbatei, iar scopul ei este dominația universală a lui Israil.* Căutând originea Francmasoneriei, nu faci altceva decât să întregesti adevărul exprimat mai sus.

„Studiind istoria Francmasoneriei ne-a fost imposibil să nu dăm peste „Evreu” deși am

fi dorit sincer să nu-l întâlnim în calea noastră nici măcar cu numele". (C. Zasloji op. cit. pag. 47).

Cercetătorii căutând originea Francmasoneriei se lovesc de multe obstacole, dintre cari cel mai însemnat este că francmasonii vrând să-și ascundă secretele organizațiilor lor din fața „profanilor” sau „laicilor” (așa numesc ei pe cei neinițiați) pervertesc și falsifică adevărul istoric, emițind diferite ipoteze fanteziste și caragioase. Astfel ei, în dorința de-a-și ascunde adevărata origine a sectei, precum și pentru a-și însuși adevărate titluri de noblețe spre a umbri genialitatea creștinismului — au născocit diferite teorii bizare pe cari au vrut să le prezinte apoi ca adevăruri istorice. De exemplu:

Unii masoni afirmă că Francmasoneria a luat ființă din așa zisele „corporațiuni” de meseriași din evul mediu și mai ales din corporațiunea zidarilor răspândită prin toate țările, dar mai ales în Anglia, — și a căror membri se numeau zidari constructori liberi sau „freemasons” ori „francmasoni”. Scopul lor era de-a păstra secretul cunoștințelor tehnice. După aceștia — afirmă unii — ar fi luat ființă Francmasoneria.

Alții afirmă că Francmasoneria își are originea în ordul „Templierilor”. Cine au fost aceștia? Niște cavaleri francezi plecați în Palestina și așezați apoi pe locul Templului lui Solomon. Papii le-au dat în grijă să supravegheze drumurile Palestinei și să apere pele-

rinii. Fiind buni economi, ei ajunseră repede vestiți prin bogățiile lor. Risipindu-se prin Europa, ei avură totuși organizația lor independentă. Fiind acuzați de lucruri grave, ordul lor a fost desființat. Din acești „templieri” — s’ar fi născut secta francmasonă de rit „ioanist” (după numele patronului ordului lor: Sf. Ioan).

În sfârșit alte teorii, care de care mai bizare, vin și se prezintă. Astfel!

Unii afirmă — câtă îndrăzneală — că însuși Isus Hristos a fost mason, dar n’a putut obține decât primul grad, de uceinic. Alții spun că Francmasoneria este continuarea asociațiilor misterioase ale popoarelor antice. După alții, Francmasoneria este rezultatul religiilor: egipteană, iudaică și creștină. Unii însă afirmă că ea a fost cunoscută și protejată de David și Solomon. După alții, cel dintâi „mare maestru al celei mai vechi loji a fost Sfântul Arhanghel Mihail. Unii — mai ai dracului ca toți — nu știu de unde au găsit — că „Francmasoneria a ieșit din mâinile lui Dumnezeu ca un fluture” și că „Adam, cel dintâiu om, ar fi fost mason și că ar fi fost primit regulat, de Părintele Veșnic, în loja Marele Orient din Paradisul terestru”.

Care este adevărul?

Francmasoneria nu are nimic comun cu creștinismul sau unele ordini ca „Templierii” („Ioaniții”) Iezuiții, etc., nici cu vechile religii păgâne chaldeo-asiriene sau egiptene. Francmasoneria e de origine jidovească, așa cum

arată toți cercetătorii cari s’au ocupat serios cu ea. Legătura ei cu corporațiunea Zidarilor liberi se datorește numai intrării în corporațiunea Zidarilor a unui mare număr de membri străini de corporațiune, cari erau chemați să protejeze corporațiunea.

Acești membri onorari erau cunoscuți sub numele „accepted-masons”. În curând jidanii sub aceste titluri au invadat lojile, trecând astfel dela Francmasoneria constructivă — operativă — la „Francmasoneria speculativă modernă, societate politică ateistă și secretă” — cu ajutorul căreia evreii urzesc opera lor criminală în contra familiilor, națiunilor și în general în contra Creștinismului. În Francmasonerie s’au mai contopit și alte secte anterioare acesteia ca „Iluminismul” și „Rose-Croix” — cari urmăreau acelaș tel. Atât decorul lojilor masonice, cât și denumirea gradelor, îmbrăcămintea membrilor, ritualul ședințelor, numărarea anilor, toate arată originea jidovească a Francmasoneriei.

„Francmasoneria, sub forma actuală există dela anul 1717, (24 Iunie), dată când s’a fondat la Londra, Marea Lojă a Angliei, cea dintâi lojă masonică din lume”.

„Astăzi Iudaismul, conducătorul efectiv și necontestat și Masoneria, instrumentul său de guvernământ, sunt cele mai redutabile, forțe oculte și înfrățite nedespărțibil, întru distrugerea culturii creștine, exaltând în acelaș timp cultura iudaică și pregătind dominația lui Israil asupra popoarelor” (C. Zasloji).

Români, cari vă iubiți Patria !
Crestini, cari țineți cu drag la
legea voastră ! „Cine are urechi

de auzit, să audă“ până nu e
prea târziu !...

(Va urma)

Ion Pușcașiu

Despre încrederea ce trebuie să avem în Dumnezeu.

Dumnezeul nădejzii să vă umple pe
voi de toată bucuria și pacea în credință,
ca să prisoască nădejdea voastră prin
puterea Spiritului Sfânt.

(Romani 15, 13.)

Cel mai mare bine de
care se bucură cei ce sunt
luminați de credință, este
încrederea în Providența
Dumnezească și încrederea
ce o au că nu li se poate
întâmpla nimic fără ca să
fie din porunca Sa neclintită.

„Că tu vei binecuvânta
pe cel drept, Doamne și
cu arma buneii voirii ne-ai
încununat pe noi...” (Ps.
5. 12.) Și într'adevăr, sun-
tem atât de încunjuțați de
dragostea lui Dumnezeu,
încât nu poate să ajungă
nimic la noi, fără ca să
treacă mai întâi prin ace-
astă încercuire a dragostei
Dumnezeiești și astfel n'a-
vem teamă de nimic, fiind
că e singur, că Domnul nu
va lăsa să treacă la noi
decât ceia ce este mai bun
și mai folositor pentru
mântuirea noastră. Dragos-

tea ce o are pentru noi
prin Fiul Său Il va îndemna
să facă tot binele pentru
aceaia pentru cari și-a dat
pe Fiul său suferințelor și
rușinei de pe Cruce.

Când El însuși pe Fiul
său nu l-a cruțat, ci l-a dat
morții pentru noi toți, cum
nu ne va da el oare toate
împreună cu El...” (Romani
8, 32.)

El care ne-a dat atât
de ușor tot ce-a avut mai
scump și mai drag, nu ne
va da încă și mai ușor
totul ?

Cel ce se încrede în
Dumnezeu—spune Eremia
Profetul—este ca un arbore
sădit în drumul apelor ade-
că nimic nu va clinti inima
sa și nu va avea frică de
furtunile vieții, fiindcă el
știe că nimic nu se poate
întâmpla fără voința Tată-
lui său Ceresc în a cărui

dragoste și bunătate are
o atât de mare încredere,
încât e pe deplin convins
că toate se fac pentru cel
mai mare bine al său.

Iată ce dădea putere
Sfinților, ce-i făcea atât de
liniștiți și atât de întăriți
în suferinți și primejdii. Ei
nu se temeau nici de oa-
meni nici de deavoli, nici
de fearăle sălbatece, bine
știind, că fără voia lui
Dumnezeu ele nu au asu-
pra lor nici-o putere.

Se spune de Sfânta
Matilda, că într'o zi Dum-
nezeu îi spuse: „Sunt foarte
mulțumit, că oamenii au
încredere în mila Mea și
oricine va avea o smerită
și puternică încredere în
Mine, il voi ajuta în cea-
laltă viață și-l voi umplea
de bunătățile mele mai
mult decât e vrednic”.
Altă dată aceeași Sfântă
cerând lui Dumnezeu să-i
arate ce trebuie mai întâi
să credem și să așteptăm
dela nespusa lui bunătate
i se răspunse: „Crede, că
după moarte te voiu primi
cum primește un tată pe
fiul său iubit și că nu a
fost nici odată un Tată
atât de binevoitor care să
fi făcut bine unicului său
fiu cu o inimă atât de umi-
lită”.

Acel ce va avea ace-

astă încredere în bunătatea nemărginită a lui Dumnezeu și se va încredința în mâinile Lui cu suflet smerit și plin de dragoste, va fi veșnic fericit F. S.

Pelerinaje maramureșene.

Ziua de sf. Măria Mare este îndeosebi serbătorită în Maramureș. Locurile de pelerinaj de pe teritarul eparhiei: Moiseiu, Bixad, Șișești și acum mai nou Coștiui sunt cercetate în ziua aceasta de mulțime mare, încât satele pare că rămân goale. La mănăstiri, în aceste adevărate citadele de apărare ale Credinței, credincioșii noștri sorbesc noi puteri de a putea rezista atâtor tentative criminale, la care sunt expuși și la care vor fi expuși în urma hotărârii inexplicabile a factorilor deținători ai puterii, cari au socotit, că a sosit timpul ca să introducă oficial lupta confesională, înființând pentru 30.000 de credincioși episcopia ortodoxă a Maramureșului, care fatal va trebui să facă proselitism pe orice cale, încercând cu orice preț să câștige aderenți,—ca să-și justifice existența. Pelerinajele dela Adormirea Maicii Domnului, au fost un răspuns demn la provocările, ce ni s'au făcut.

Ne oprim la pelerinajele de pe cuprinsul Maramureșului.

La Moiseiu

pelerinajul a fost presadat de Exc. Sa Episcopul *Dr. Alexandru Rusu* însoțit de *Rev. Ludovic Vida* canonic și *M. on. Liviu Racoțianu* notar consistorial. În alții oaspeți au sosit încă în presara serbătorii. Ca nici odată, deja în presară poporul în număr neobicinuit de mare a umplut întinsul teren din jurul Mănăstirii. Procesiuni venite din toate părțile cu cântece dulci mariane încunjurau sf. Mănăstire, frumoasele melodii se răsfrângeau în ecouri îndoite și întreite în munții Traianul și Măgura, iar bătrânul „Pietrosul” solemn și serios privea la piticii din Izvorul Negru, cari au venit în biserică preafrumoasă a naturii, să preamărească pe Acela, care numai cu cuvântul a plămădit văile și munții. La sosirea Excelenței Sale Episcopului, păr. *Lucian Pop egumenul Mănăstirii* urează bun sosit celuiia, care an de an vine, ca să aducă poporului adunat mângăierile Evangheliei.

Noaptea sub cerul mai înainte noros, apoi instelat se oficiază Paraclisul Maicii Domnului, la sfârșitul căruia o predică desvălește în fața ascultătorilor suferințele Mariei, care în calitate de „Maica durerilor” devine maica ocrotitoare a tuturor cari suferă.

În ziua praznicului—cum și în seara precedentă — mii de credincioși se grăbesc a lua baia curățitoare a sf. taine a mărturisirii. Târziu — la miezul nopții—pot cei 12 preoți mărturisitori să plece la odihnă. S'au cuminecat la sfintele Li-

turghii din ziua praznicului mai bine de 1500 de persoane.

După celebrarea mai multor sfte. Liturghii, la orele 9 a început Liturghia arhieriască, la care au participat în număr complet cucernicii pelerini, în număr de vre-o 10.000. Răspunsurile au fost date de corul din Vișeu de jos sub conducerea inimosului preot *Ștefan Cherecheș*. Predica arhieriască, rostită cu atâta însuflețire și pătrunsă de credința neclintită, a îndrumat pe cei prezenți, ca sub scutul Mariei toți să-și îndrepteze viața. Cuvântul arhieriesc a umplut inimile și sufletele de dorul, de a părăsi modul de trai de până acuma și a începe o nouă viață adevărat creștinească.

La Coștiui

prima oară s'a făcut pelerinajul sub conducere românească. *M. on. Mihai Hotea* din Bărsana și *Gheorghe Goia* din Vad, Onorații: *Vasile Godja* din Oncești, *Eugen Vlad* din Rona de jos, *Ioan Petrescu* din Valea Porcului, ajutați de preotul rom. cat. *Viland* din Coștiui au știut nu numai să atragă credincioșii din jur, dar să și satisfacă cerințele lor sufletesti. Peste 5000 de credincioși au venit din satele învecinate, în procesiuni frumoase, ca împreună să înalțe rugăciuni către Împărăteasa Cerului. S'au cuminecat 1200 de persoane în majoritate români.

Acest prim pelerinaj românesc la Coștiui — atât de bine reușit—consacră Coștiuiul de nou focar al credinței și nou zid de apărare împotriva uneltirilor dușmane. Coștiuiul va intra de acum între locurile sfinte, unde cu atâta drag alergă poporul Maramureșului de a căuta leac vindecător pentru suflete și trupuri.

Cronica săptămânii.

Războiul din extremul orient se deslănțuie cu furie. Fără declarații oficiale de războiu, armatele japoneze și chineze să măcelăresc. China și Japonia sunt cuprinse de febra războiului. La Shanghai chinezii bombardează cu rezultat cartierul japonez, de unde populația se refugiază pe teritoriul concesiunilor franceze și engleze. Acest bombardament are ca rezultat moartea a multor oameni nevinovați. A căzut jertfă și șeful poliției japoneze din Shanghai. În drumul lor către Peking chinezii încă par triumfători, întrucât armatele lor au ajuns numai la 13 km. dela Peking. În alte părți însă japonezii pare că dau lovituri, cari paralizază acțiunea armatelor chineze.

Așa avioanele japoneze au distrus linia ferată dintre Na-

king și Naukau împiedecând astfel mișcările chinezilor. În fața evenimentelor Japonia a decretat mobilizarea generală, Cași mâine, războiul în extremulo rient va începe cu toată puterea. Rusia și-a asumat rolul de protectoarea Chinei. În acest scop a și concentrat mulțime de armată la hotarele Mandjuriiei. Scopurile Rusiei, cași ale Japoniei sunt evidente: ocuparea unor teritorii. Sărmana China: va fi măcinată între Japonia și Rusia.

Războiul civil din Spania se apropie de sfârșit. Ar fi vremea, după ce până acuma 350.000 de oameni și-au dat viața. Unii pentru Spania creștină, alții pentru triumful ateismului comunist. Săptămâna aceasta armatele naționaliste, într'o ofenzivă, la care numai aceea, care a avut ca rezultat ocuparea din Bilbao se poate asemăna, au rupt frontul guvernamentalilor dela Santander în patru locuri, reportând prin aceasta o victorie, care poate fi decizivă.

Gazetele Engleze anunță, că inginerilor chimici Italiani le-a reușit, ca să descopere un material găzos, care pulverizat printr'un aparat special în jurul avioanelor le face pe ele invizibile. Proprietatea cea mai importantă a acestui material găzos este, că pânăcând de jos ascunde totul ce este de desuptul lui deasupra este transparent. Așa că cei de pe mare sau delpe pământ nu vor putea zări avionul, pilotul însă va vedea limpede tot ce este pe pământ sau pe mare. Se vede, că omul își pune toate știința și toată energia în serviciul uciderii!

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

22—28 August 1937.

- 22. Dumineca IX-a d. Rusalii
ap. Evg. Mat. 14, 22—34.
M. Agatonic
- 23. Luni M. Lupu
- 24. Marți M. Eutichie
- 25. Mercuri M. ap. Vartolomeu
- 26. Joi M. Adrian
- 27. Vineri C. Pimen
- 28. Sâmbătă C. Moise

Despre comuniști. Vorba scripturii, fiii întunerecului sunt mai înțelepți, decât fiii luminii. Comuniștii și-au făcut în toate țările organizații, cari sunt gata să facă orice pentru biruința gândurilor lor: sunt gata să ucidă pe ori cine, să aprindă o țară întreagă, să dea pierzării zeci de mii de bărbați, femei și copii, să ardă sate și orașe, să surpe bisericile cele mai frumoase, numai să ajungă ei deasupra, Spre acest scop ei s'au organizat ca o armată, un glas răsună și toată armata aceasta din întreaga lume se mișcă, atacă, aprinde, se luptă căci au și arme și tunuri ascunse.

În vremea aceasta noi creștinii stăm și ne certăm pentru lucruri mărunte, unul trage cea, altul hois și stăm nepăsători ceea ce are să se întâmple. Rău destul!

„Calendarul Bunului Creștin“.
Mănăstirea Bixad